

Історія Олени Василенко, учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2024 року в номінації «Захисниця року»

Капітан поліції Олена Василенко працює старшим спеціалістом-криміналістом у Костянтинівці. Вона однією з перших прибуває на місця російських обстрілів, щоб задокументувати їхні наслідки. Окрім своєї безпосередньої роботи, дівчина бере участь у рятувальних операціях: розбирає завали, виносить загиблих, надає першу допомогу пораненим,

підтримує тих, хто втратив рідних. Поліціантка не раз потрапляла під повторні удари ворога, отримала контузію, проте продовжує щодня ризикувати життям.

Олена народилася в українському Донецьку. Вона була курсанткою юридичного інституту, коли ворог окупував її рідне місто. Дівчина виїхала до Києва, довчилася та у 2015 році повернулася на службу в Донеччину, щоб допомагати людям під час війни.

Під обстрілами криміналістка, як і раніше виїжджає на крадіжки, ДТП, вбивства, незаконне зберігання зброї, наркозлочини. Але основна частина роботи зараз – це збір доказів воєнних злочинів росії: фіксація руйнувань, збір уламків російських ракет і бомб, ідентифікація загиблих. Зокрема поліціантка залучалася до ідентифікації тіл у Лимані, які екстумували після деокупації міста. «Працюємо і в зоні бойових дій, за два кілометри від ворога, коли поруч лунають вибухи. Активізувались ворожі дрони, кожен виїзд може стати останнім. В один з днів ми з бронегрупою тричі потрапили під повторні обстріли. Але найстрашніше не це, а коли під завалами опиняються сім'ї з дітьми або твої колеги. Доводиться брати себе в руки, бо ти розумієш, що саме зараз від тебе залежить виживання людей», – зізнається Олена Василенко.

Найважчим днем для Олени стало 6 вересня 2023 року, коли росіяни поцілили ракетною пошкодженням по ринку в Костянтинівці. Тоді загинули 17 мирних жителів, а 32 зазнали поранень. До пізньої ночі жінка витягувала людей з-під напівзотлілих руїн магазинів і відвозила в лікарню, збирала по вулицях тіла та їхні фрагменти. За мужність і відданість під час ліквідації наслідків ракетного удару Олені Василенко тоді подякував Президент України.

З наближенням лінії фронту кожен робочий день поліціантки – це героїчна боротьба за життя людей. «Разом з парамедиками ми прибуваємо на допомогу в перші ж хвилини після обстрілу – так нам вдається інколи перемогти смерть. Після влучання російського ФАБу в житлову двоповерхівку

ми дістали з-під завалів живу бабусю, а потім її доньку з дитиною, які, на жаль, загинули. А нещодавно нам довелось рятувати з-під руїн нашого колегу та друга Віталія Сердюка, ми зробили все що було в наших силах, але травми виявились надто тяжкими й наступного дня він помер в лікарні», – розповідає Олена.

Сили працювати Олені дає підтримка батьків і трьох маленьких похресниць, які надсилають Олені свої малюнки та зроблені власноруч іграшки. Попри складну ситуацію, криміналістка залишається у Костянтинівці поруч з жителями.

«Я не можу все кинути та кудись поїхати відсиджуватися, це не моє. Я мрію про закінчення війни та докладаю зусиль до нашої перемоги», – зазначає Олена Василенко.